

Από τις τέσσερις κόρες που η Εκάβη γέννησε του Πρίαμου, η Λαοδίκη είχε εξαφανιστεί κάτω από τη γη που άνοιξε και την κατάπιε. Η Κασσάνδρα είχε συρθεί σκλάβο, λάφυρο για τον Αγαμέμνονα. Την Κρέουσα, που είχε παντρευτεί τον Αινεία, την άρπαξε η Αφροδίτη σχεδόν μέσα από τα χέρια των Αχαιών. Έμεινε η Πολυξένη, αιχμάλωτη κι αυτή στο στρατόπεδο των Αχαιών. Και ήταν το φάντασμα του ερωτευμένου μαζί της Αχιλλέα που παρουσιάστηκε μια νύχτα μπροστά στους συντρόφους του και απείλησε ότι θα εμπόδιζε την αναχώρησή τους, αν δεν έπαιρνε μερίδιο από τα λάφυρα.

Ο Οδυσσεύς βρήκε τη λύση: Πρότεινε να θυσιάσουν την Πολυξένη πάνω στο μνημείο του Αχιλλέα. Συμφώνησαν οι άλλοι. Η Κασσάνδρα έπεσε στα πόδια του πια αφέντη κι εραστή της Αγαμέμνονα και τον παρακάλεσε να λυπηθεί την αδελφή της. Ο Αγαμέμνονας προσπάθησε να κάνει τους άλλους να αλλάξουν γνώμη. Μάταια. Την τιμή να θυσιάσει στον μεγαλύτερο ήρωα των Αχαιών ανέλαβε ο γιος του, Νεοπτόλεμος.

Την κρίσιμη στιγμή, ο Νεοπτόλεμος ζήτησε από τους ακόλουθους να την κρατήσουν ακίνητη. Εκείνη τους απέτρεψε. Θα δεχόταν τη μοίρα της με αξιοπρέπεια. Ο Αγαμέμνονας διέταξε να την αφήσουν. Ο Νεοπτόλεμος κάλεσε τον πατέρα του να δεχτεί το θύμα. Η Πολυξένη έβγαλε τα ρούχα ως τη μέση της, γονάτισε και πρόσφερε τον λαιμό της. Ο Νεοπτόλεμος δίστασε. Η θυσία όμως έπρεπε να γίνει. Της έκοψε τον λαιμό. Μετά, πλάγιασε το ακέφαλο κορμί της έτσι σκεπασμένο ώστε να μη βρίσκονται τα κάλλη της σε κοινή θέα.

Αυθόρμητα οι Αχαιοί θέλησαν να τιμήσουν την αξιοπρέπειά της. Της προσφέρθηκαν νεκρικά δώρα. Της έγινε τιμητική κηδεία με καύση της σορού της.

(τελευταία επεξεργασία, 1 Απριλίου 2022)